

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Regeringsrådet Sigvard Berglöf

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt — Taxering

Nr 3 1985 – Årg. 15

Riksskatteverkets anvisningar m m om avdrag för ökade levnadskostnader för yrkesfiskare under kalenderåret 1985;

RSV Dt
1985:12

Utkom från trycket
den 4 oktober 1985

Riksskatteverket har med stöd av 3 § förordningen (1970:752) med instruktion för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar m m om avdrag för ökade levnadskostnader för yrkesfiskare.

Yrkesfiskare har enligt punkt 19 av anvisningarna till 29 § kommunal-skattelagen rätt till avdrag för ökade levnadskostnader vid fiske utom hemorten. Med yrkesfiskare förstås fiskare som under hela eller del av året har fisket som enda yrke eller huvudyrke. I avdragsbelopp för ökade levnadskostnader får inräknas endast merkostnader för mat och diverse småutgifter.

Anvisningar:

Som bortovaro från hemorten bör inte räknas vistelse vid hemmahamn. Avdrag bör medges endast för yrkesfiskare som företagit fiskeresor medförande en bortovaro från hemorten med mer än tio timmar. Avdraget bör som regel medges med ett schablonmässigt fastställt belopp avseende fiskeresor som medfört bortovaro från hemorten med mer än ett dygn (s k havsfiskedagar) resp mer än tio timmar men högst ett dygn (s k hemmafiskedagar).

RSV har i föreskrifter (RSFS 1985:24) för kalenderåret 1985 fastställt ett belopp om 56 kr vid havsfiske och 28 kr vid annat yrkesfiske (hemmafiske) såsom högsta normala ökning i levnadskostnaden för ett dygn.

Avdraget beräknas utifrån 150 fiskedagar per år. Högsta normala ökning i levnadskostnaden för ett helt år räknat skulle därmed uppgå till 8 400 kr vid havsfiske och 4 200 kr vid hemmafiske. Schablonbeloppet kan frångås exempelvis om det visas att den faktiska ökningen i levnadskostnaden varit avsevärt högre.

Anvisningar:

Yrkas högre avdrag än schablonbeloppet bör uppgifterna om exempelvis antalet fiskedagar kunna styrkas genom löpande förda anteckningar eller på annat sätt.

Schablonbeloppet bör jämkas om antalet fiskedagar understiger 125 eller överstiger 175 eller om såväl havsfiskeresor som hemmafiskeresor företagits.

RSV Dt 1985:12

Följande bör iakttas vid sådan jämkning.

a) Om antalet havsfiskedagar understiger 125 eller om totala antalet fiskedagar, dvs såväl havsfiske- som hemmafiskedagar, understiger 125, bör alltid avdraget beräknas med utgångspunkt i schablonbeloppet för hemmafiske, dvs 4 200 kr. Detta belopp bör ökas med 28 kr/dag för varje havsfiskeresor som fiskaren företagit. Vidare bör schablonbeloppet minskas med 34 kr för varje fiskedag som det totala antalet fiskedagar understiger 125 dagar.

b) Överstiger antalet fiskedagar 175 ökas schablonbeloppen 8 400 kr och 4 200 kr med 56 resp 28 kr för varje överskjutande fiskedag.

Dessa anvisningar m m tillämpas fr o m 1986 års taxering och ersätter RSFS 1984:50 RSV Dt 1984:17, som dock alltså gäller för kalenderåret 1984.

RSV Dt 1985:13

Utkom från trycket
den 14 november 1985

Riksskatteverkets anvisningar m m om räntetillägg för bostadsförmån på jordbruksfastighet, privat nyttjande av bil e d som utgör inventarium i näringsverksamhet och räntefria eller lågförräntade lån, m m;

utfärdade den 6 november 1985.

Med stöd av 3 § förordningen (1970:752) med instruktion för riksskatteverket meddelas följande anvisningar m m.

1 Lagstiftning

Detaljbestämmelserna om beräkning av räntetillägg för bostadsförmån på jordbruksfastighet, privat nyttjande av bil e d som utgör inventarium i näringsverksamhet och räntefria lån eller lågförräntade lån är intagna i 10 § 6 mom lagen (1982:416) om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Genom bl a SFS 1982:1205 och SFS 1984:916 har bestämmelserna i 10 § 6 mom fått ändrad lydelse.

2 Allmänt

För att uppnå ett av syftena med 1982 års reform av inkomstbeskattningen, dvs att begränsa det skattemässiga värdet av underskottsavdrag, klyvs den statliga inkomstskatten i två delar. Från och med 1984 års taxering skall därför två underlag för debitering av statlig inkomstskatt fastställas. Dessa är underlag för grundbelopp och underlag för tilläggsbelopp.

Underlaget för tilläggsbelopp skall i vissa fall ökas med ett särskilt s k räntetillägg enligt 10 § 3 mom första stycket och 10 § 6 mom lagen om statlig inkomstskatt (SIL). Beräkningen av underlag för grundbelopp berörs inte av räntetillägg.

På vilka sätt och i vilka särskilda fall räntetillägg skall beräknas framgår av följande tre avsnitt.

3 Räntetillägg för bostadsförmån på jordbruksfastighet

För skattskyldig som skall ta upp bostadsförmån som intäkt av jordbruksfastighet skall ett räntetillägg beräknas. Räntetillägget görs med ett belopp motsvarande den del av räntekostnaderna på låneskulder i förvärvskällan som belöper på bostaden, om den tillhör den skattskyldige.

3.1 Begreppet låneskulder

Anvisningar:

Med låneskulder i förvärvskällan förstås sådan skuld som baserar sig på ett kreditavtal. Hit räknas exempelvis in-teckningsskulder, avbetalningsskulder och skuld för kontokortskredit i förvärvskällan. Däremot omfattas inte leverantörsskulder och omkostnadsskulder av begreppet låneskuld.

Räntetillägg beräknas oavsett storleken av faktiska räntekostnader på låneskulder och inkomster. Det saknar även betydelse om räntekostnaderna på låneskuldena hänför sig till bostadsbyggnad eller annan tillgång i förvärvskälla i inkomstslaget jordbruksfastighet.

3.2 Uttrycket "bostaden, om den tillhör honom"

Genom SFS 1982:1205 har lagtexten i 10 § 6 mom första stycket förtydligats. Det tidigare uttrycket "egna bostaden" har ersatts med "bostaden om den tillhör honom".

Anvisningar:

Med uttrycket "bostaden om den tillhör honom" avses att bostaden ägs av den skattskyldige eller innehas med sådan rätt som vid beskattningen likställs med äganderätt.

Detta innebär bl a att för en arrendator beräknas inte räntetillägg, trots att han enligt 21 § KL kan bli skattskyldig för bostadsförmån, om han inte själv äger bostadsbyggnaden på den arrenderade jordbruksfastigheten. Äger däremot arrendatorn byggnaden beräknas räntetillägg.

För makar, som tillsammans deltagit i förvärvsverksamheten, gäller på motsvarande sätt att räntetillägg beräknas för den make som äger jordbruksfastigheten. Äger makarna jordbruksfastigheten gemensamt delar makarna på räntetillägget i förhållande till sin ägarandel.

Bestämmelserna i anvisningarna till 52 § KL om särskild in-

3.3 Delägarskap

För delägare i jordbruksfastighet beräknas räntetillägg i förhållande till hans andel av sådan fastighet. Denna fördelning görs utan hänsyn till faktiskt nyttjande av bostadsfastighet, resultatfördelning m m.

3.4 Beräkning av räntetillägg

Räntetillägg beräknas endast under förutsättning att det finns räntekostnader på låneskulder i förvärvskällan. Saknas sådana sker alltså inte någon räntetilläggsberäkning.

Beräkningen sker genom en fördelning av räntekostnaderna på låneskulderna mellan bostadsdelen och övriga tillgångar i förvärvskällan. Fördelningen sker schablonmässigt genom att räntekostnaderna på låneskulderna proportioneras på följande sätt:

$$\frac{\text{räntekostnader på låneskulder}}{\text{värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan}} \times \text{byggnadens, inkl tomtmarkens, taxeringsvärde}$$

värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan

Till de byggnader inklusive tomtmark som skall ingå i beräkningsunderlaget räknas samtliga byggnader på jordbruksfastigheten utom de som utgör sk driftbyggnader. Till driftbyggnader räknas bl a bostadsbyggnader för personal, ekonomibyggnader och utarrenderade byggnader.

Anvisningar:

Någon jämkning av byggnadens taxeringsvärde — såsom kan komma ifråga vid bestämning av bostadsförmånsvärdet enligt länsanvisningarna — görs inte vid räntetilläggsberäkningen.

3.5 Reducering av räntetillägg

Räntetillägget för bostadsförmån på jordbruksfastighet skall ex officio minskas med

- a) underskott som uppkommit i den aktuella förvärvskällan och
- b) den vid taxeringen fastställda inkomsten av kapital, dock högst 30 000 kr, till den del denna inkomst inte tidigare avräknats mot underskott av en- eller tvåfamiljsfastighet.

Vid tillämpning av punkten b) gäller att avräkning först sker mot underskott av en- eller tvåfamiljsfastighet och därefter mot räntetillägget.

4 Privat nyttjande av bil e d som utgör inventarium i näringsverksamhet

RSV Dt 1985:13

För skattskyldig, som vid beräkning av inkomst av fastighet eller rörelse har yrkat avdrag för kostnader för en i räkenskaperna upptagen bil, båt eller liknande tillgång, beräknas ett räntetillägg.

Räntetillägget beräknas till en viss procentuell del av tillgångens värde i den mån denna använts för privat bruk.

4.1 Beräknad ränta, m m

Anvisningar:

Beräknad ränta motsvaras av det lägsta av riksbankens diskonto plus två procentenheter, antingen vid årets ingång eller utgång.

Räntetillägg beräknas på ett underlag som utgör 80 % av tillgångens anskaffningsvärde. Tillgångens anskaffningsvärde bestäms enligt 13 § andra stycket bokföringslagen (1976:125).

Det sålunda bestämda värdet ligger fortlöpande till grund för räntetilläggsberäkningen intill dess att tillgången avyttras. Någon hänsyn till värdeminskning e d tas alltså inte.

4.2 Beräkning av räntetillägg

Detta räntetillägg förutsätter att tillgången redovisats som anläggning- eller omsättningstillgång i näringsverksamheten. För delägare i handelsbolag gäller att bilen e d redovisats som tillgång i handelsbolaget. Räntetillägg beräknas alltså inte om tillgången är privat, även om verksamhetens resultat belastats med ett avdrag för den del av kostnaderna som belöper på nyttjandet i näringsverksamheten.

För skattskyldig som för privat bruk nyttjat tillgång, som utgör inventarium i hans näringsverksamhet, beräknas räntetillägget utan hänsyn till inkomstförhållanden, faktiska räntekostnader m m.

Räntetillägget beräknas på följande sätt:

$$\text{tillämplig räntesats} \quad \times \quad 80 \% \text{ av tillgångens anskaffningsvärde} \quad \times \quad \text{andel privat nyttjande}$$

Anvisningar:

Kan andelen privat nyttjande inte fastställas genom körsträckelängder, flygtimmar eller liknande får andelen bestämmas med ledning av den i övrigt redovisade kostnadsfördelningen för tillgången.

4.3 Delägarskap

Även för delägare i näringsverksamhet i inkomstlagen jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse beräknas räntetillägg. Därvid skall

RSV Dt 1985:13 beaktas att räntetillägg beräknas endast för delägare som nyttjat tillgången för privat bruk. Det är alltså nyttjandegraden av tillgången som vid delägarskap ligger till grund för räntetilläggsberäkningen. Har således endast en av delägarna nyttjat tillgången för privat bruk åsätts endast denne räntetillägg och med hela det framräknade räntetillägget. Någon justering med hänsyn till delägarens andel av verksamheten görs alltså inte.

5 Räntetillägg för räntefria eller lågförräntade lån

För skattskyldig som erhållit lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare skall räntetillägg beräknas om den faktiskt erlagda räntan på lånet understiger sedvanlig ränta med mer än 2 000 kr. Räntetillägg påförs med ett belopp motsvarande skillnaden mellan erlagd ränta och sedvanlig ränta.

5.1 Sedvanlig ränta

Anvisningar:

Sedvanlig ränta motsvaras av det lägsta av riksbankens diskonto plus två procentenheter, antingen vid årets ingång eller utgång.

Med lån förstås penningtransaktion som grundar sig på ett kreditavtal. Detta innebär att varken förskott på lån eller kreditköp hos arbetsgivare bör betraktas som lån. Å andra sidan omfattas både kortfristiga lån och lån av mindre belopp av reglerna.

Om lånebeloppen ändrats under året kan — om inte annat visas — räntan vanligen beräknas på genomsnittet av lånebeloppet vid årets ingång resp utgång.

5.2 Förmedlat lån

Räntetillägg skall beräknas även i det fall att arbetsgivaren/uppdragsgivaren förmedlat ett räntefritt eller lågförräntat lån.

Förmedling av lån kan ske via såväl annan fysisk person som annat företag, stiftelse eller förening. Förmedling kan även vara för handen om arbetsgivaren/uppdragsgivaren har intressegemenskap med den som lämnat lånet.

5.3 Närstående person

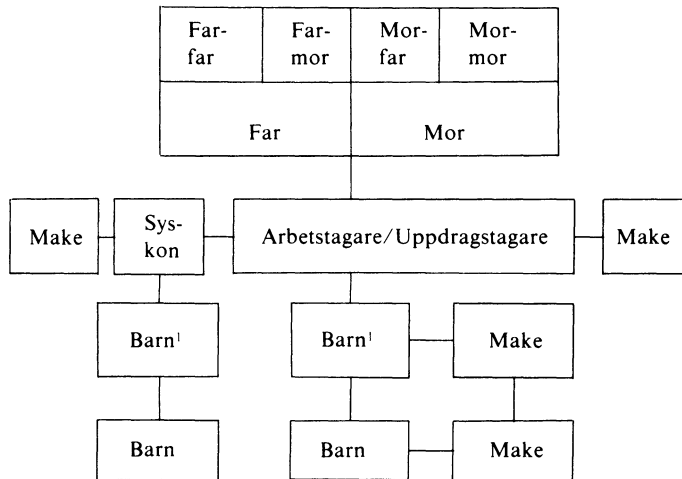
För att reglerna om räntetillägg för räntefria och lågförräntade lån inte skall kunna kringgås beräknas sådant räntetillägg för arbetstagare/uppdragstagare även om lånet lämnats till någon honom närstående person.

Anvisningar:

Som närstående person räknas föräldrar, far- och morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons

make eller avkomling samt dödsbo vari den skattskyldige eller någon av nämnda personer är delägare (jfr tablån). Med avkomling avses även styvbarn och fosterbarn. Barn till styvbarn eller fosterbarn bör däremot inte anses som avkomling.

RSV Dt 1985:13

¹ även styvbarn, fosterbarn

5.4 Undantag

Företagsledare eller honom närstående person som från fåmansföretaget fått lån, till en ränta som är lägre än vad som närmast utgår på liknande lån, påförs inte räntetillägg. Sådan person skall i stället beskattas enligt 35 § 1 a mom fjärde stycket KL för skillnadsbeloppet som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet.

Stats- och kommunalanställda som på samma villkor som andra får del av förmåner som ges inom ramen för det allmänna bostadspolitiska stödet påförs inte räntetillägg för lågförräntade lån.

För anställda i kreditinstitut skall räntetillägg inte beräknas för lågförräntade lån som lämnats enligt de för kreditinstituten allmänt gällande villkoren för att finansiera bostadsbebyggelse. Här avsedda kreditinstitut är bl a Spintab, BOFAB och statshypotekskassan. Har anställda i dessa kreditinstitut däremot på annat sätt av arbetsgivaren erhållit lån med förmånliga villkor skall räntetillägg beräknas på sedvanligt sätt.

5.5 Uppgifter om räntefria och lågförräntade lån på kontrolluppgift

Arbetsgivare/uppdragsgivare, som lämnat ett räntefritt eller lågförräntat lån till arbetslagare/uppdragstagare eller honom närstående person, skall på kontrolluppgift uppge lånebeloppet. Ändringar i lånebeloppet under inkomståret skall särskilt anges på kontrolluppgiften.

RSV Dt 1985:13 Om arbetstagare/uppdragstagare erlagt viss ränta, som dock understiger den fastställda sedvanliga räntan enligt punkt 5.1, skall arbetsgivare/uppdragsgivare på kontrolluppgift uppge räntesatsen storlek eller den faktiskt erlagda räntan.

Kontrolluppgift behöver inte lämnas om den totala ränteförmånen inte överstiger 2 000 kr.

Anvisningarna tillämpas fr o m 1986 års taxering och ersätter de anvisningar som RSV tidigare meddelat i RSFS 1983:11, RSV Dt 1983:7 och RSFS 1984:9, RSV Dt 1984:4.

**RSV Dt
1985:14**

Utkom från trycket
den 5 november 1985

Riksskatteverkets anvisningar m m för värdering av förmån av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst att tillämpas vid 1986 års taxering;

Riksskatteverket (RSV) har med stöd av 3 § förordningen (1970:752) med instruktion för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar m m för värdering av förmån av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst att tillämpas vid 1986 års taxering.

1 Inledning

1.1 Allmänt om lagstiftningen m m

RSV har med stöd av förordningen (1978:23) med bemyndigande för riksskatteverket att meddela föreskrifter¹ för värdering av bilförmån meddelat föreskrifter för värdering av förmån av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst.

Värdet av fri eller delvis fri bil skall enligt anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (KL) bestämmas enligt schablon på grund av genomsnittliga faktiska kostnader för innehav av bilar i olika pris- och åldersklasser vid olika årliga körsträckor. Bilen skall anses ha körts minst 1 000 mil i privat bruk under året om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att den privata körsträckan har varit kortare.

Av förarbetena (prop 1977/78:40) till 42 § KL framgår följande.

Utgångspunkten för värderingen är att förmånsvärdet skall motsvara den inbesparing av kostnader som förmånshavaren gör genom bilförmånen. Det skattepliktiga förmånsvärdet bör följaktligen motsvara de kostnader förmånshavaren skulle ha haft om han själv ägt bilen. Det är emellertid inte möjligt att i varje enskilt fall göra en exakt beräkning av dessa kostnader. Värderingen måste i stället ske efter vissa schabloner. Dessa grundas på uppgifter om genomsnittliga faktiska kostnader för bilar i olika pris- och åldersklasser vid olika årliga körsträckor.

¹ Jfr RSFS 1985:25

1.2 Skattepliktig bilförmån

I 42 § KL anges att med bilförmån förstås sådan förmån att för privat bruk få utnyttja bil som tillkommer skattskyldig på grund av anställning eller uppdragsförhållande eller av annan liknande grund. I prop 1977/78:40 anges att bilförmån föreligger även i de fall förmånshavaren tillhandahåller sk leasingbil eller då skattskyldig på grund av anställning, uppdragsförhållande, medlemskap i förening eller liknande kunnat erhålla förmånligt hyresavtal.

Anvisningar:

Skatteplikt bör anses föreligga även om avtalet ingåtts med annan än förmånsgivaren t ex med utomstående uthyrningsföretag, om det föreligger ett samband mellan det förmånliga hyresavtalet och anställningen eller uppdragsförhållandet.

Som skattepliktig bilförmån torde räknas även sådana fall där förmånligt hyresavtal erhållits beroende huvudsakligen på att bilen även skall utnyttjas i betydande omfattning för reklamändamål.

Även i fall då den skattskyldige själv äger bilen kan en med bilförmån jämförbar förmån föreligga. Så bör vara fallet om bilen på grund av anställnings- eller uppdragsförhållande har förvärvats på mycket förmånliga villkor t ex genom fördelaktigt återköpsavtal och om avtalet reellt sett innebär att bilen kunnat innehas på ett med bilförmån jämförbart sätt. Sådant avtal kan t ex innebära att den skattskyldige förvärvat bilen av sin arbetsgivare utan att behöva erlagga någon kontant likvid och med skyldighet att amortera endast obetydliga belopp.

Med bil avses både personbilar och andra bilar som utnyttjas eller kunnat utnyttjas i huvudsak för personbefordran (t ex lätta lastbilar med skåpkarosseri). För andra bilar får värdet av privat nyttjande beräknas efter en prövning i varje enskilt fall.

2 Värderingsprinciper

2.1 Kostnadsberäkningar

Anvisningar:

Kostnaden för bil är beroende dels av vissa årsbundna kostnader såsom värdeminskning, skatt, försäkring, kapitalkostnad och finansieringskostnad dels av milbundna kostnader såsom bensin och reparation. Kapitalkostnad beräknas efter en viss procentuell andel av genomsnittliga nyanskaffningspriset för senaste årsmodell i respektive prisklass. Finansieringskostnad beräknas efter en justerad marknadsränta på bilens värde.

Det föreligger ett klart samband mellan en bils nyanskaffningspris och de årsbundna kostnaderna, dvs ju högre bilens nyanskaffningspris är desto högre blir de årsbundna kostnader-

RSV Dt 1985:14

na. Det föreligger som regel motsvarande samband mellan bilens prisklass och de milbundna kostnaderna.

Värderingen av bilförmån kan därför som regel ske utifrån i huvudsak två faktorer, nämligen bilens prisklass och antalet körda mil.

I nedanstående tabell anges de i RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) fastställda förmånsvärden som för i föreskrifterna angivna prisklasser och körsträckor skall tas upp som skattepliktigt förmånsvärde. Värdena har beräknats med utgångspunkt från att samtliga kostnader för bilen har betalats av annan än förmånshavaren (dvs helt fri bil). Tabellbeloppen motsvarar således vad det genomsnittligt under inkomståret skulle ha kostat att äga och köra en bil i viss prisklass ett visst antal mil.

I tabellen anges olika värden för nya och äldre bilar inom respektive pris- och körsträckeklass.

Anvisningar:

Med nya bilar avses de två senaste årens modeller (vid 1986 års taxering bilar av årsmodell 1984 eller senare). Med äldre bilar avses två till sex år gamla bilar, dvs vid 1986 års taxering bilar av årsmodell 1980–1983. För bilar som är av äldre årsmodell än de i tabellen angivna bör lägre värde åsättas (se punkt 5 tredje stycket av anvisningarna).

RSV har genom meddelade föreskrifter (RSFS 1985:25) fastställt följande förmånsvärden (tabellbelopp) för 1986 års taxering.

Körsträckor i mil	– 499	500	501–999	1 000	1 001–1 499	1 500
Kronor		Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt
Prisklass/årsmodell						
IA	1984– 1)	10 700	+ 6,60	14 000	+ 6,00	17 000
	1980–1983 1)	8 300	+ 6,40	11 500	+ 6,80	14 900
IB	1984– 1)	11 800	+ 7,00	15 300	+ 6,00	18 300
	1980–1983 1)	8 900	+ 6,40	12 100	+ 7,00	15 600
II	1984– 1)	13 600	+ 7,40	17 300	+ 6,60	20 600
	1980–1983 1)	10 200	+ 6,80	13 600	+ 7,60	17 400
III	1984– 1)	15 800	+ 8,60	20 100	+ 7,40	23 800
	1980–1983 1)	12 000	+ 7,80	15 900	+ 8,40	20 100
IV	1984– 1)	20 700	+ 10,60	26 000	+ 8,80	30 400
	1980–1983 1)	15 500	+ 9,40	20 200	+ 10,20	25 300
V	1984– 1)	24 600	+ 12,20	30 700	+ 10,40	35 900
	1980–1983 1)	18 200	+ 10,60	23 500	+ 12,00	29 500
VI	1984– 1)	32 700	+ 15,40	40 400	+ 12,60	46 700
	1980–1983 1)	24 100	+ 13,00	30 600	+ 14,80	38 000

1) Milkostnaden för privata körsträckor understigande 500 mil, beräknas som 1/500 av förmånsvärdet för 500 mil.

Körsträckor i mil		1 501— 1 999	2 000	2 001— 2 499	2 500	2 501—
Kronor		Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil
Prisklass/ årsmodell						
IA	1984—	+ 5,80	19 900	+ 6,20	23 000	+ 6,20
	1980—1983	+ 6,60	18 200	+ 7,20	21 800	+ 7,20
IB	1984—	+ 6,00	21 300	+ 6,20	24 400	+ 6,20
	1980—1983	+ 6,80	19 000	+ 7,20	22 600	+ 7,20
II	1984—	+ 6,40	23 800	+ 6,80	27 200	+ 6,80
	1980—1983	+ 7,40	21 100	+ 8,00	25 100	+ 8,00
III	1984—	+ 7,40	27 500	+ 7,60	31 300	+ 7,60
	1980—1983	+ 8,40	24 300	+ 8,80	28 700	+ 8,80
IV	1984—	+ 9,00	34 900	+ 9,20	39 500	+ 9,20
	1980—1983	+ 10,20	30 400	+ 11,00	35 900	+ 11,00
V	1984—	+ 10,20	41 000	+ 10,60	46 300	+ 10,60
	1980—1983	+ 11,60	35 300	+ 12,60	41 600	+ 12,60
VI	1984—	+ 12,40	52 900	+ 13,00	59 400	+ 13,00
	1980—1983	+ 14,20	45 100	+ 15,60	52 900	+ 15,60

RSV har i föreskrifter (RSFS 1985:25) indelat flertalet på marknaden förekommande personbilar och vissa lätta lastbilar i prisklasser. I bilaga 1 lämnas en förteckning över dessa bilar och prisklasser.

2.2 Värdering av bilförmån i de fall bilen anskaffats huvudsakligen för privat bruk.

I anvisningarna till 42 § KL anges "Kan bil antagas ha anskaffats helt eller huvudsakligen för den skattskyldiges privata bruk, skall värdet av förmånen bestämmas till ett belopp motsvarande hela eller den huvudsakliga delen av de bilkostnader som har påförts företaget, dock att värdet icke på grund härav får bestämmas till lägre belopp än det som framkommer vid en värdering enligt schablon".

Anvisningar:

Om bilförmån lämnats till en större grupp anställda eller till flertalet anställda inom ett företag trots att dessa inte har något egentligt behov av bil för tjänsteresor, får detta i regel antas innebära att bilen anskaffats helt eller huvudsakligen för privat bruk.

Motsvarande situation får anses föreligga i de fall fåmansföretag anskaffar bil trots att behovet i företaget av transporter m m är förhållandevis obetydligt. I sådana fall får i regel bilen anses huvudsakligen anskaffad för företagsledarens privata bruk, om inte bilen utnyttjats för privat bruk av annan delägare eller anställd i företaget.

RSV Dt 1985:14 Av 35 § 1 a mom KL framgår bl a att om fåmansföretag anskaffar bil eller annan lös egendom som uteslutande eller så gott som uteslutande är avsedd att utnyttjas för företagsledarens eller någon honom närstående persons privata bruk skall företagsledaren beskattas för belopp motsvarande anskaffningskostnaden som inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. Om sådan beskattning skett med anledning av företagets anskaffning av bilen, bör förmånsvärdet beräknas endast utifrån de kostnader som belastat företaget för bilens privata bruk exempelvis i form av bensin, reparationer o d.

Fåmansföretag är enligt 42 § 5 mom taxeringslagen (TL) skyldigt lämna de uppgifter som är erforderliga för att bl a företagsledare skall kunna beräkna sina skattepliktiga inkomster från företaget t ex för värdering av förmån av fri bil.

3 Schablonmässig värdering enligt tabell

3.1 Prisklassificering

Anvisningar:

Vilken prisklass en viss bilmodell skall hänföras till bör som regel bedömas utifrån nyanskaffningspriset. Med nyanskaffningspris avses cirkapriset för inkomstårets årsmodell. Enbart det förhållandet att bilen inköpts begagnad eller att bilen inköpts ett tidigare år för ett lägre pris än nypriset på senaste årsmodell bör inte föranleda avvikelse från tabellens prisklass. Å andra sidan bör bilen som regel inte placeras i högre prisklass därför att bilens anskaffningskostnad är högre till följd av att bilen försetts med särskild utrustning såsom bandspelare eller dragkrok.

I RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) anges till vilken prisklass de vanligast förekommande bilmodellerna av årsmodell 1985 hänförs (se bilaga 1).

Vidare anges i dessa föreskrifter
att bilmodeller som tidigare klassificerats men som inte längre finns medtagna i angivna prisklasser hänförs till den prisklass de placeras i vid den senaste klassificeringen
att bilmodeller som tidigare inte klassificerats och som inte heller finns medtagna i angivna prisklasser hänförs till den prisklass de med hänsyn till cirkapriset för inkomstårets årsmodell är hänförliga till
samt att bilmodell som inte saluförts under inkomståret hänförs till prisklass för motsvarande bilmodell.

Anvisningar:

Bilar upp till och med högsta prisklassen bör alltid anses hänförliga till någon av de angivna prisklasserna.

För värdering av dyrare bilar se punkt 5.5.

3.2 Utredning om privat körsträcka

För att med tillämpning av angivna tabellvärden bedöma bilförmånens värde krävs uppgift om hur mycket bilen utnyttjats för privat bruk under inkomståret.

Anvisningar:

Till privat bruk bör hänföras allt utnyttjande av bilen förutom de resor som företas i tjänsten åt den arbets- eller uppdragsgivare som tillhandahåller förmånen. Sålunda räknas både resor mellan bostad och arbetsplats och resor som företas åt annan uppdragsgivare som privata resor.

Har bilen även utnyttjats i t ex skattskyldigs egen rörelse eller jordbruk bör även detta utnyttjande räknas som privat vid värdering av bilförmån. Å andra sidan medges i inkomstslaget rörelse respektive jordbruk avdrag med den del av förmånsvärdet som motsvarar bilens utnyttjande i dessa förvärvskällor.

Den skattskyldige bör genom löpande förda noteringar kunna ange i vilken omfattning bilen utnyttjats för privat bruk. Kravet på löpande förda anteckningar om antalet körda mil kan normalt begränsas till att avse enbart resorna i tjänsten. I den mån tillförlitlig uppgift om bilens totala användning under året kan lämnas, dvs om det privata nyttjandet kan framräknas med ledning av dessa uppgifter och anteckningar om bilens mätarställning vid inkomstårets början och slut, bör den skattskyldiges uppgifter godtas även om några löpande anteckningar inte finns om privatkörningen. Detta förutsätter dock att de lämnade uppgifterna kan visas motsvara en sannolik privatkörning med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

Företagsledare i fåmansföretag bör däremot alltid föra löpande noteringar om såväl tjänste- som privatresor. Av noteringar om tjänsteresor bör förutom körsträcka även framgå besökta orter, företag o d.

4 Schablonmässig beräkning av privat körsträcka

Anvisningar:

Om det privata nyttjandet inte kan beräknas med ledning av löpande förda noteringar får körsträckan schablonmässigt beräknas efter viss minsta längd beroende på omständigheterna i det enskilda fallet.

4.1 Generell regel om lägsta körsträcka

I anvisningarna till 42 § KL anges att bilen skall anses ha körts minst 1 000 mil i privat bruk under året, om icke den skattskyldige kan göra sannolikt att den privata körsträckan har varit mindre.

RSV Dt 1985:14

Anvisningar:

Kommunalskattelagens anvisningar bör tillämpas i de fall då inga begränsningar i dispositionsrätten föreligger. Körsträckan bör inte anses ha understigit 1 000 mil enbart därför att bilen använts i tjänsten eller att det funnits möjlighet att utnyttja annan bil för privat bruk.

Lägre värde än i tabellen angivet belopp för 500 mils körning bör inte godtas om inte särskilda skäl föranleder det.

4.2 Bilen utnyttjas inte regelmässigt för tjänsteresor

Den vid punkt 4.1 angivna generella lägsta minimisträckan för privat bruk på 1 000 mil understiger betydligt den genomsnittliga körsträckan för personbilar i allmänhet. Denna förhållandevis korta körsträcka på 1 000 mil får emellertid ses mot bakgrund av att förekomsten av tjänstebil fram till för några år sedan i första hand fick antas ha föranletts av ett betydande behov av bil för tjänsteresor. Antalet sådana bilar som främst har till syfte att tillgodose ett privat nyttjande har dock ökat kraftigt under senare år.

Anvisningar:

Värderingen bör därför i dessa fall i möjligaste mån ske med utgångspunkt i en jämförelse med vad eget bilinnehav skulle ha kostat.

Arten och omfattningen av tjänsteanvändningen kan ge ledning för att bedöma om bilförmånen till sin karaktär är att jämföras med en kontant löneförmån. Om bilen inte regelmässigt utnyttjas för tjänsteresor bör därför högre krav ställas på den skattskyldige i fråga om utredning om det faktiska utnyttjandet under året. Normalt bör i sådana fall antas att det privata nyttjandet för helt år räknat uppgått till lägst 1 500 mil om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att körsträckan varit kortare. Kortare körsträcka bör dock inte godtas enbart av den anledningen att bilen bara använts vid tillfälliga tjänsteuppdrag och att den i övrigt stått till disposition för sådana uppdrag.

Den omständigheten att bilen inte regelmässigt används i tjänsten torde även underlätta möjligheterna för den skattskyldige att beräkna bilens privata nyttjande under inkomståret. Den schablonmässiga uppskattningen av det privata nyttjandet, dvs i de fall utredning saknas eller är bristfällig, bör därför sättas vid en nivå som i stort sett motsvarar den genomsnittliga körsträckan för bilar i allmänhet.

4.3 Bilen utnyttjas regelmässigt för tjänsteresor

Anvisningar:

Den generella lägsta körsträckan på 1 000 mil skall tillämpas om bilen regelmässigt används för tjänsteresor.

Frågan om bilen regelmässigt utnyttjas för tjänsten får som regel bedömas utifrån företagets behov av transporter samt arten och omfattningen av verksamheten i övrigt. Ett regelmässigt utnyttjande i detta avseende får normalt anses förutsätta att bilen så gott som dagligen används i tjänsten. Vidare får ett regelmässigt utnyttjande anses föreligga om bilens nyttjande för tjänsteresor är mycket omfattande (som regel mer än 1 000 mil per år) eller att bilen regelbundet utnyttjas för transport av verktyg, utrustning m m.

Värdet av bilförmån bör sålunda i dessa fall inte beräknas efter kortare privat körsträcka än 1 000 mil om det inte kan göras sannolikt att körsträckan varit kortare.

4.4 Bilen utnyttjas i betydande omfattning för resor mellan bostad och arbetsplats

RSV har i särskilda anvisningar (RSV Dt 1985:19) angett grunderna för beräkning av avdrag för resor med bil mellan bostad och arbetsplats. Skattskyldig som åtnjutit förmån av fri eller delvis fri bil och använt bilen mellan bostad och arbetsplats medges avdrag under de förutsättningar och i enlighet med de grunder som anges i nämnda anvisningar.

Anvisningar:

Resor mellan bostad och arbetsplats räknas som privata resor. Det föreligger normalt ett visst samband mellan dessa resor och den totala körsträckan för privat bruk. Den totala privata körsträckan blir som regel längre ju längre resorna mellan bostad och arbetsplats är eftersom det alltid föreligger ett visst behov av andra privata resor. Den schablonmässiga bedömningen av körsträckan som anges ovan under punkterna 4.1 – 4.3 bör dock inte frångås enbart på grund av det förhållandet att resorna mellan bostad och arbetsplats uppgår till högst 500 mil.

Saknas uppgifter om den faktiska årliga körsträckan bör den privata körsträckan schablonmässigt beräknas enligt nedanstående tabell.

Årlig total körsträcka mellan bostad och arbetsplats	Bilen används regelmässigt i tjänsten	Bilen används inte regelmässigt i tjänsten
mindre än 500 mil	1 000	1 500
500–749 mil	a)	1 500
750–999 mil	1 500	a)
1 000–1 249 mil	+ 500 b)	2 000
1 250 mil eller mer	+ 500 b)	+ 750 b)

a) Körsträcka motsvarar den dubbla körsträckan mellan bostad och arbetsplats.
b) Körsträcka motsvarande summan av körsträckan mellan bostad och arbetsplats och den körsträcka som anges i tabellen. Den körsträcka som anges i tabellen avser annan privat körning än mellan bostad och arbetsplats.

RSV Dt 1985:14 5 Avvikelse från tabellvärden i vissa fall

De förmånsvärden som anges i form av särskilda tabellbelopp i RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) beräknas med utgångspunkt i vad det skulle kosta genomsnittsbilisten att äga och utnyttja en motsvarande bil under inkomståret. För att i viss mån beakta de faktiska skillnader som föreligger beroende på omständigheterna i det enskilda fallet fastställs dessa förmånsvärden till något lägre belopp än vad som motsvarar faktiska marknadsvärden.

Anvisningar:

Förmånsvärdet bör i normalfallet inte beräknas lägre än vad som framkommer vid en värdering efter dessa värden.

Jämkning bör t ex inte ske av den anledningen att det privata nyttjandet i huvudsak utgjorts av resor mellan bostad och arbetsplats, eller om det på bilarna förekommit reklamskyltar, firmanamn och liknande. I vissa fall kan dock skäl föreligga att beräkna förmånsvärdet med ledning av andra omständigheter än prisklass om det är uppenbart, att förmånshavaren disponerat en väsentligt större och dyrare bil än han med hänsyn till sitt inkomstläge och sina förhållanden i övrigt skulle hållit sig med, om han själv skulle stått för kostnaderna. Sådan jämkning bör dock inte föranleda att värdet beräknas lägre än vad som motsvarar värdet för prisklass II.

För bilar av äldre årsmodeller än vad som anges i tabellen, dvs vid 1986 års taxering årsmodell 1979 eller tidigare, skall lägre värde åsättas beroende bl a på att den årliga värdeminskningen är väsentligt mindre för sådana bilar. Värdet skall i dessa fall enligt RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) beräknas till tre fjärdedelar av förmånsvärdet för nyare (1984 års modell och yngre) bilar enligt tabellen.

Skäl för jämkning kan även anses föreligga om dispositionsrätten är väsentligt begränsad exempelvis av den anledningen att bilen regelmässigt utnyttjas för privat bruk av annan person som inte tillhör den skattskyldiges familj.

Nedan angivna punkter, 5.1 – 5.6, utgör ytterligare exempel på sådana situationer där jämkning får anses motiverad.

5.1 Bilen är att jämställa med arbetsverktyg

Anvisningar:

Om förmånshavaren kan visa att han med hänsyn till tjänstebehovet varit tvungen att disponera nya eller förhållandevis stora bilar får — om omständigheterna inte föranleder annat — förmånsvärdet beräknas som om bilen varit av äldre årsmodell eller i lägre prisklass. Denna situation får exempelvis anses

föreligga om bilen i betydande omfattning använts för personbefordran av kunder, leverantörer eller liknande, dvs bilen kan anses framstå som ett led i företagets allmänna representation. I nu nämnda fall kan förmånshavaren anses ha disponerat en väsentligt större och dyrare bil än han skulle ha gjort om han själv hade stått för kostnaderna.

Motsvarande situation får anses föreligga om bilen så gott som dagligen används för längre tjänsteresor, vilket i regel får anses vara fallet om den årliga körsträckan i tjänsten överstiger 3 000 mil.

Kännetecknande för nämnda fall är att bilen kan anses ha utgjort en form av arbetsverktyg.

Med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall kan i så fall jämkning ske dels genom att förmånsvärdet beräknas efter en bil i lägre prisklass, dock inte lägre än prisklass II, dels genom att förmånsvärdet beräknas efter bil i högre åldersklass. Även denna jämningsregel förutsätter att den anställda disponerar en väsentligt större och dyrare bil än han skulle ha hållit sig med om han själv stått för kostnaderna.

5.2 Bilen utnyttjas för transport av verktyg m m

Anvisningar:

Om bilen regelmässigt använts för transport av verktyg, utrustning o d och detta medfört att det privata nyttjandet avsevärt begränsats bör det med ledning av tabellen beräknade värdet minskas, dock med högst 2 000 kr. Sådan jämkning förutsätter dock att utrustningen o d både krävt stort utrymme och att det är förenat med stora svårigheter att lasta av denna. I de fall jämkning samtidigt medges enligt punkt 5.1 får dock värdet inte minskas med mer än 1 000 kr.

5.3 Förmån under del av året

Anvisningar:

Om förmånen har åtnjutits under endast del av året kan värdet normalt beräknas med utgångspunkt i det värde som skulle ha gällt om förmånen åtnjutits under hela året. Den privata nyttjandegraden får vidare antas ha samma omfattning under hela året som under den tid bilen faktiskt utnyttjats. Det skattepliktiga förmånsvärdet kan i dessa fall beräknas till så stor del av det beräknade förmånsvärdet för helt år som motsvarar den tid under året förmånen åtnjutits.

RSV Dt 1985:14 5.4 Förmån av delvis fri bil

Anvisningar:

De förmånsvärden som har angetts för olika prisklasser och körsträckor utgår från att förmånshavaren disponerar bilen kostnadsfritt för privat bruk. Om den skattskyldige själv av sin nettolön betalar vissa utgifter för bilen antingen till förmånsgivaren eller någon annan, bör det skattepliktiga förmånsvärdet beräknas endast utifrån de slag av utgifter som förmånsgivaren svarat för.

Samma värde erhålls i princip om det anvisade tabellvärdet i stället minskas med de utgifter som betalats av förmånshavaren. Om förmånshavaren själv av sin nettolön betalat exempelvis kostnader för bensin, reparation, skatt, försäkring minskas tabellvärdet med vad som faktiskt erlagts, dock endast till den del detta belöper på privata resor.

Tabellvärdet minskas även med eventuell s k fast avgift, som exempelvis utgår per månad eller per mil (leasingavgift o d) och som betalats av förmånshavaren. Eftersom något negativt förmånsvärde aldrig kan föreligga får minskningen dock motsvara högst det med ledning av tabellen beräknade värdet. I här avsedda fall bör särskild utredning alltid lämnas som skall visa dels hur förmånsvärdet beräknats, dels vilka utgifter förmånshavaren själv haft för privata resor. I fråga om betalningar till arbetsgivaren bör även framgå på vilket sätt dessa erlagts. Återstående belopp utgör skattepliktigt förmånsvärde. Till den del kostnaderna belöper på resor i tjänsten o d medges vid inkomstberäkningen avdrag enligt vanliga regler med belopp motsvarande de faktiska kostnaderna för dessa resor. Eventuella resekostnadsersättningar tas å andra sidan alltid upp som inkomst. Detta gäller således även om arbetsgivaren inte har att lämna uppgift om sådana ersättningar.

Om den skattskyldige för sitt privata nyttjande erlagt en fast avgift som avser att täcka även tid efter utgången av inkomståret bör tabellvärdet minskas även påföljande år om avgifterna tidigare inte helt kunnat avräknas.

Mindre utgifter för underhåll, såsom för tvätt avräknas inte från förmånsvärdet. Motsvarande gäller i fråga om utgifter för särskild utrustning (t ex vinterdäck, radio, dragkrok). Förmånsvärdet bör vidare aldrig minskas av den anledningen att förmånstagaren haft kostnader för garage o d beläget i eller i närheten av bostaden. Om garaget anskaffats så gott som uteslutande med hänsyn till bilens utnyttjande i tjänsten, exempelvis om bilen speciellt inretts och använts för att förvara dyrbarare materiel, medges avdrag enligt de regler som i övrigt gäller för avdrag i inkomstslaget tjänst. Om garage inte behövs av sådan anledning men förmånsgivaren ändå tillhandahållit garage o d bör skäligt belopp tas upp som skattepliktig förmån.

5.5 Dyrare bil än prisklass VI

RSV Dt 1985:14

I RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) anges följande.

För bilar vars nyanskaffningspris inte oväsentligt överstiger 200 000 kr beräknas förmånsvärdet på så sätt att förmånsvärdet för prisklass VI ökas med visst belopp. Tillägget beräknas utifrån den del av nyanskaffningspriset för senaste årsmodell som överstiger 200 000 kr. Tillägget beräknas till 1/10 av denna skillnad för bilar av årsmodell 1984 eller yngre årsmodell och till 1/20 av denna skillnad för bilar av äldre årsmodell.

5.6 S k lyxbilar i fåmansföretag

I anvisningarna till 42 § KL anges en särskild värderingsregel för de fall en företagsledare i fåmansföretag eller honom närstående person fått utnyttja bil som är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till företagets verksamhet. I sådana fall skall till det beräknade förmånsvärdet läggas ett belopp som kan anses motsvara skillnaden mellan de faktiska kostnader för bilens användning i verksamheten och de för verksamheten erforderliga kostnaderna.

Anvisningar:

I vad mån en bil är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till verksamheten får bedömas med utgångspunkt från bl a verksamhetens art och omfattning.

Behov av dyrare bil kan föreligga bl a i större fåmansföretag med omfattande internationella affärskontakter, dvs där det framstår som naturligt att bil utnyttjas i representations- eller marknadsföringssyfte.

Endast i undantagsfall bör en dyrare bil än i prisklass V anses erforderlig i fåmansföretag. Om dyrare bil utnyttjas än som kan anses erforderlig, bör uppgift lämnas om bl a bilens användning, samtliga kostnader för bilen som belastat företaget, anskaffningstidpunkt samt skälen för anskaffningen. Vid denna beräkning kan driftskostnaderna för bilen beräknas till vad som faktiskt belastat företaget. Kostnaden för värdeminskning bör däremot medräknas med så stort belopp som motsvarar den verkliga värdeminskningen under året.

Om det framstår som sannolikt att bilen är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till verksamheten bör utredning även lämnas om den beräknade kostnaden för en bil som får anses anpassad till verksamheten. Som regel kan denna kostnad beräknas med ledning av de tabellbelopp som anges för bilar i olika prisklasser och för olika körsträckor.

RSV Dt 1985:14 Om storleken av dessa merutgifter som belastat eller kommer att belasta företaget inte kan visas skall i stället enligt RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) förmånsvärdet höjas med följande schablonmässigt beräknade belopp.

Erforderlig bil med hänsyn till företagets verksamhet	Företagets bil motsvarar		
	prisklass IV	prisklass V	prisklass VI
Prisklass III	3 500	5 500	8 000
Prisklass IV	—	4 000	7 000
Prisklass V	—	—	5 500

Enligt RSVs föreskrifter (RSFS 1985:25) skall, om anskaffningskostnaden är högre än 200 000 kr, förmånsvärdet höjas med ytterligare 1/10 av den del av bilens anskaffningskostnad som överstiger 180 000 kr. För äldre bilar (årsmodell 1979 eller tidigare) medräknas endast hälften av ovan angivna värden som tillägg vid förmånsberäkningen.

Dessa anvisningar m m tillämpas vid 1986 års taxering.

Bilaga 1 Följande bilmärken och modeller är exempel på klassindelning.

PRISKLASS I A

Citroën	GSA Special	Ford	Escort 1.6 LX
	Visa Challenger		Fiesta 1.1 L
	Visa 11 RE		Fiesta 1.1 Ghia
	Visa 14 RS		Fiesta 1.6 L
	Visa GT		
Daihatsu	Charade, diesel	Honda	Civic 1300
	Charade turbo		Jazz 1200
	Charmant 1600	Lancia	A 112 Abarth
Fiat	Panda	Mazda	A 112 Junior
	Ritmo 85, diesel		323 Std
	Uno 55		323 DX
	Uno 70 S		

RSV Dt 1985:14

Mitsubishi	Colt 1500 GLX	Subaru	Trendy SL 4WD Trendy SLX 4WD Trendy GL 4WD
Nissan	Cherry 1500 Micra	Suzuki	Suzuki 1.3 GL Suzuki 1.3 GS
Opel	Corsa GL Corsa GT Kadett GL, diesel	Talbot	Horizon GL Samba LS Samba GLS
Peugeot	205 XL 205 GL 205 XR 205 GR, diesel	Toyota	Corolla DX Corolla GL Starlet DX Starlet S
Renault	R 5 TL R 5 TS R 5 GTS	Vaz Lada	Vaz 1500 Lada 2105 Lada 2107 1.5 Lada 2107 1.6
Skoda	120 GLS 130 L 130 Coupé	Volkswagen	Polo CL

PRISKLASS I B

Alfa Romeo	Alfa 33 SL	Nissan	Sunny
Daihatsu	1000 Kombi	Opel	Ascona GL, diesel
Fiat	Regatta 85	Peugeot	305 GL sedan
Ford	Escort 1.6 GL Escort 1.6 L, diesel Fiesta XR 2 Orion 1.6 L, diesel	Saab	600 GLS
Honda	Civic 1500	Suzuki	SJ 410 4x4
Mazda	323 SDX	Talbot	Horizon GLS
Mitsubishi	Lancer	Volkswagen	Golf C, diesel Golf CL, diesel Jetta CL (VW 2706)
		Volvo	340 DL

RSV Dt 1985:14*PRISKLASS II*

Alfa Romeo	Alfa 33 TI Q.V. Sprint 1.5 Q.V.	Nissan	Bluebird, diesel Cherry 1500 Turbo Prairie Stanza
Audi	80 CC		
Citroën	BX 16 RS, BX 19 RD	Opel	Ascona GLS 1.8 I Kadett GLS 1.6 Manta GSI 2.0 I Rekord GL 1.8, diesel
Fiat	Regatta 100 S		
Ford	Escort 1.6 Ghia Escort 1.6 XR 3 I Granada 2.0 L Orion 1.6 GL, diesel Orion 1.6 inj Sierra 2.0 Laser Sierra 2.0 I Laser Sierra 2.0 GL Sierra 2.0 I GL	Peugeot	205 GTI 305 GT, diesel 505 GL
		Saab	90 GL 900
		Subaru	Columbuss DX 4WD Columbuss SDX 4WD Leone sedan GL 4WD Leone station DL 4WD 1800 touring 4WD
Honda	Accord 1600 Civic 1500 Shuttle Civic 1500 Shuttle 4WD	Talbot	Horizon Premium Samba Cabriolet
		Toyota	Camry Tercel 4WD
Lancia	Lancia Prisma	Vaz	Niva 2121
Mazda	323 GT 626 LX, diesel 626 coupé LX 929 kombi	Volkswagen	Jetta CL (VW 2716), diesel Passat GL, diesel
Mitsubishi	Tredia GLS	Volvo	240 DL 360 GLS

RSV Dt 1985:14

PRISKLASS III

Alfa Romeo	Alfa 90 2.0 Alfetta GTV 2.0 Giulietta 2.0	Mercedes Benz	200 sedan 240 D
Audi	80 CC turbodiesel 80 GTE 100 Avant 100 sedan, diesel	Mitsubishi	Colt Turbo Galant GLS Space Wagon Tredia Turbo
BMW	318i 518i	Opel	Ascona GT 1.8 I Kadett GSI Rekord GLS 2.0 I, diesel
Citroën	CX 20 Pallas	Peugeot	305 GTX 505 GR, diesel
Fiat	Argenta 120 IE Ducato Combi	Saab	900 I
Ford	Escort 1.6 Cabriolet Granada 2.0 GL Granada 2.5 L Granada 2.8 IL Scorpio 2.0 CL Scorpio 2.0 I CL Sierra 2.0 I S Sierra 2.0 I Ghia Sierra 2.8 I GL Transit 120 L Kombi	Subaru	Leone sedan GLX 4WD Leone Super station GL 4WD Leone Super station GLX 4WD
Honda	Accord 1800 Civic 1500 Coupé CRX Prelude	Toyota	Celica liftback Modell F DX
Mazda	626 GLX, diesel 626 Coupé GLX 929 sedan	Volkswagen	Golf GTD Golf GTI Jetta CL turbodiesel Jetta GT Passat GL turbodiesel
		Volvo	240 GL, diesel 240 GLT 360 GLT 360 GLE 740 GL, diesel

RSV Dt 1985:14*PRISKLASS IV*

Alfa Romeo	Alfa 90 2.5 Alfetta GTV6 2.5 Spider 2000	Mercedes Benz	190, diesel 190 E 200 T 240 TD 300 D
Audi	80 Quattro 80 GTE Quattro 90 sedan 100 CC 100 Avant CC Coupé GT	Mitsubishi	Galant turbo Pajero
		Opel	Rekord CD 2.0 I Rekord CD 2.2 I
BMW	320i 320i A 323i 323i A 520i 520i A 524 TD 524 TDA 528i 528i A	Peugeot	505 Familjesedan GR, diesel 505 GTD turbo 505 GTI 505 Turbo
		Saab	900 Turbo
		Subaru	Leone GLX turbo Super station GLX turbo
Citroën	CX GTI CX Tri Kombi CX 25 TRD	Toyota	Modell F GL
		Volkswagen	Caravelle C, diesel Golf GLI
Ford	Escort 1.6 Cabriolet inj Granada 2.8 I GL Granada 2.8 inj Scorpio 2.0 I GL Scorpio 2.8 I GL Sierra 2.8 I Ghia Transit 120, diesel	Volvo	240 Turbo 740 GLE

PRISKLASS V

Audi	90 Quattro 100 Avant CC turbodiesel 100 Avant CS Quattro 100 CC turbodiesel 100 CS Quattro Coupé Quattro Coupé	BMW	M535i
		Citroën	CX Prestige
		Ford	Granada 2.8 I Ghia Scorpio 2.8 I Ghia Sierra 2.8 I XR 4x4

RSV Dt 1985:14

Mazda	929 Coupé RX7 Coupé	Saab	900 Turbo 16 900 Turbo 16 Aero 900 Turbo 16 Lyx 9000 T 16
Mercedes Benz	230 E		
Mitsubishi	Pajero Wagon turbo Starion turbo	Toyota	Celica Supra
Porsche	924 Coupé	Volvo	740 Turbo 760 GLE 760 Turbo

PRISKLASS VI

BMW	728i 728i A	Opel	Monza GSE 3.0 I Senator CD 3.0 I
Jeep	Jeep CJ-7 Renegade Jeep Cherokee Custom	Porsche	944 Coupé
		Saab	900 Turbo 16 CD
Land Rover	Land Rover 110" Station Wagon	Toyota	Landcruiser STW 4WD
	Range Rover Standard Range Rover Vogue	Volkswagen	Caravelle Carat
Mercedes Benz	230 CE 300 DL Special 300 TD Turbo	Volvo	760 GLE turbodiesel

**RSV Dt
1985:15**

Utkom från trycket
den 25 oktober 1985

Riksskatteverkets anvisningar m m för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst att tillämpas vid 1987 års taxering¹

Riksskatteverket har med stöd av 3 § förordning (1970:752) med instruktion för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst, att tillämpas vid 1987 års taxering.

1 Allmänt

I riksskatteverkets anvisningar m m, RSV Dt 1985:16, om beskattning av vissa naturaförmåner m m anges följande.

Förmån av fri lunch räknas till den grupp av naturaförmåner, som alltid är skattepliktig. Förmån av subventionerad lunch tillhör däremot den grupp av naturaförmåner, som blir skattepliktig först då det sammanlagda värdet överstiger 600 kr. Denna gräns gäller det sammanlagda värdet av samtliga förmåner inom denna grupp, som lämnats av en och samma arbets- eller uppdragsgivare samt av personalstiftelse som tillhör arbetsgivaren. Om förmånerna erhålls under endast en del av året blir skattepliktsgränsen i motsvarande mån lägre.

2 Allmänt om värdering av lunch

Anvisningar:

Om förmånen av helt fri respektive subventionerad kost tillhandahålls av arbetsgivare i arbetsgivaren tillhöriga personalutrymmen av egen personal eller av utomstående restauratör eller i högst två närbelägna näringsställen som drivs av utomstående, har för den skattemässiga bedömningen inte någon betydelse. Det innebär bl a att storleken av arbetsgivarens kostnader för förmånen i normalfallet saknar betydelse för förmånstagarens beskattning i de fall lunchen tillhandahålls i personalmatsal o d.

De nedan angivna värdena avser kost av normal beskaffenhet. Om förmånen väsentligt avviker från sådan kost bör värdet av förmånen beräknas på annat sätt. Som jämförelse vid denna bedömning kan tjäna sådana luncher som normalt serveras i personalmatsalar hos större företag. Lägre eller högre värde bör åsättas om förmånen väsentligt avviker från sådan kost. Lägre värde än 17.60 kr bör inte åsättas. Högre värde bör åsättas om dyrbarare lunch regelmässigt tillhandahålls på annat sätt än i egna personalmatsalar eller hos högst två närbelägna näringsställen och kostnaden för lunchen överstiger 28 kr.

¹ Beträffande 1986 års taxering, se RSV Dt 1984:18

Det vid punkt 3 nedan angivna värdet av helt fri lunch (19.40 kr) gäller även om förmånen lämnas i form av lunchkuponger. För så kallade värdekuponger, som kan utnyttjas på näringsställen utanför den egentliga arbetsplatsen får dock detta värde tillämpas endast under förutsättning att det sammanlagda kupongvärdet per arbetsdag inte överstiger 28 kr.

Med värdekuponger avses lunchkuponger som gäller som betalningsmedel på flera näringsställen. Av kupongen framgår vanligtvis även kupongens inlösenvärde för kunden.

Det förutsätts att kupongerna utnyttjas under arbetsdagen eller i omedelbar anslutning till arbetstidens förläggning. Det innebär bl a att kupongerna i normalfallet kan utnyttjas endast under lunchtid. Kupongerna byts inte mot kontanter eller kuponger av lägre värde. Om kupongerna inte kan utnyttjas vissa dagar eller under viss period (t ex vid sjukdom, vid deltagande i internatkurser, vid tjänsteresor i in- eller utlandet) bör för dessa dagar kupongerna antingen återlämnas eller "kvittas" mot kuponger för senare period. Detta förfaringssätt behöver dock inte användas om antalet sådana dagar under året är obetydligt (ca 20 dagar). Om kupongerna används på annat sätt eller om värdet av lämnade kuponger överstiger ovan angivet belopp är kupongvärdet närmast att anse som en form av kontant löneförmån. Värderingen bör i så fall ske i enlighet med vad som gäller för sådana förmåner.

3 Värdering av förmån av helt fri lunch

Värdet av förmån av fri lunch kan i normalfallet beräknas med ledning av det i källskattetabellerna angivna beloppet för värdet av fri lunch (ett mål om dagen).

Anvisningar:

För inkomståret 1986 är detta värde 4 345 kr vilket motsvarar ca 224 kostdagar. Om antalet kostdagar är betydligt fler eller färre bör i stället förmånen beräknas med ledning av faktiskt antal kostdagar och det i källskattetabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. För inkomståret 1986 är detta värde 19.40 kr.

De värden för helt fri lunch som skall tillämpas vid 1987 års taxering meddelas först i samband med att de så kallade läsanvisningarna fastställs av RSV i början av november under inkomståret.

RSV Dt 1985:15 4 Värdering av förmån av subventionerad lunch

Anvisningar:

Förmån av subventionerad lunch föreligger om den del av lunchkostnaden som förmånshavaren själv betalar understiger det skattepliktiga värdet av helt fri lunch. Detta värde anges i källskattetabellerna och är för inkomståret 1986 19.40 kr. Det skattemässiga värdet av förmånen är således skillnaden mellan det skattepliktiga värdet av helt fri lunch och vad som erlagts för förmånen under det antal dagar förmånen utnyttjats eller kunnat utnyttjas. Om det sammanlagda värdet av subventionerade luncher under inkomståret tillsammans med övriga förmåner av hithörande slag inte överstiger 600 kr för helt år räknat är förmånerna skattefria.

Exempel

Beräkning av skattemässigt förmånsvärde av förmån av subventionerad lunch vid inkomst av tjänst.

Skattepliktigt värde för fri lunch	19.40 kr
Avgår: Belopp som betalas av den anställda för lunchen	<u>16.70 kr</u>
Skattemässigt förmånsvärde per lunch	2.70 kr

Om den anställda inte har andra förmåner är förmånen av subventionerad lunch skattefria om den inte kunnat utnyttjas mer än 222 dagar.

5 Uppgiftsskyldighet

På kontrolluppgift skall alltid anges om förmån av fri kost tillhandahållits under året.

Vidare bör anges om förmånen med hänsyn till vad som anges i dessa anvisningar skall tas upp till annat värde än 19.40 kr. Uppgift om förmån av subventionerad lunch behöver anges på kontrolluppgift endast om förmånen skall tas upp till beskattning. Uppgift om sådan förmån skall dock alltid lämnas av fåmansföretag och till sådant företag hörande personalstiftelse när förmånen avser företagsledare eller någon honom närstående person eller delägare i företaget. Se RSVs anvisningar om beskattning av vissa naturaförmåner.

Dessa anvisningar m m tillämpas vid 1987 års taxering.

CGS-klient — en ny epok i klientredovisning

— CGS passar nästan alla dagens mikrodatorer —

- ENKELHET
- SÄKERHET
- KONTROLL
- BÄTTRE RAPPORTER

DATUM 840321		CGS 85 04 01 Test AB GRUNDBOKFÖRING		325253 25	
VEBR 122		TEXT FSGSHAPPORT		25352 10	
KAD	KONTO	RESULTAT	DEBIT	KREDIT	MOMS
1	3011 01 FSG SOLNA			8100 00	1
2	2410 UTG MOMS 100%			1900 00	
3	3011 02 FSG SUNDYBERG			6075 00	1
4	2410 UTG MOMS 100%	17500,00		1425 00	
5	1010 KASSA		17500,00		
VERSUMMA			17500,00	17500,00	
DIFF		0 00	KONTOBALDO	142525 30	

TREVLIGA PRISER:

Exempel: 24.000:—
+ för CGS-klient-system
med dator, skrivare och
terminal.

Säkerhet och kontroll tack vare att:

- SALDOT syns på senast instaget konto
- RESULTAT syns alltid på bildskärmen
- TEXT kan skrivas ut på papper
- VARNINGSSIGNAL ges för "öppnlagt trans"
- INGA TAPPADE BELÖPP vid strömbrott o.dyl

Betydande tidsbesparing tack vare:

- INGA belegn med minskningen
- MOMSAUTOMATIK på utgående moms
- UTJÄMNING av net. saldo med en tangent
- BACKA MÅNÅKÖPEN direkt vid felslag till omskåd rad, ratta telet

- RYMMER 99 konterningar/verifikat
- KONTOUTDRAG på skärm tar 5—10 sek
- VANTETID på rapporter 5—10 sek
- RAPPORTKO med alla rapporter

Massor av andra finesser:

- AUTOMATISK bokföring, 1 ex soc. avg
- 99 kostnadsställe/projekt kan anges
- ÅRSHUVUDBOK per konto/intervall
- SKAPA SJÄLV dina rapporter exakt som dina kunder vill ha dem 99 stycken får plats! Exempel: NYCKELTAL, UPPBORDSDEKLARATION, LEDARRAPPORT

- UTRYMMESSNÄL LAGRING. På en diskett lagras upp till 10 forelag. På en 10 MB skiva rymms 120—140 forelag. Två räkenskapsår rymms på samma skiva
- KAN BYGGAS UT med hela 32 arbetsplatser!

Mer an bokföring:

- I vår version av CGS ingår även program för
 - Skatteplanering
 - VDS-kalkyler
 - Arsbokslut
 - Deklarationsutskrift
 - Fakturering

Skicka mer information!

Namn

Adress

Postadress

Telefon

DATA RATIONALISERING AB

Huvudkontor: Kyrkogatan 9, 199 31 Enköping, Tel. 0171-386 90.

Returneras vid obeställbarhet
till utgivaren
SKATTENYTT
Box 5, 793 01 Leksand
som erlägger returportot

5 1
SVENSSON BO

7573
01

LINNEGATAN 53 9VÅN
413 08 GÖTEBORG

Viktiga skatteböcker från Norstedts

**John Bratt—Olle Fernström —
Stephan Tolstoy—Staffan Andersson**
**DEKLARATION OCH
BESKATTNING**

31 uppl.

427 sidor

Standardverket på skatteområdet. Utkommer varje år i en helt aktualiserad upplaga. I denna upplaga har en omfattande omarbetning gjorts av rörelsekapitlet. Även materialet rörande internationella skattefrågor har utökats väsentligt.

Roland Dahlman—Lars Fredborg
**BESKATTNING VID
UTLANDSVISTELSE**

3 uppl.

561 sidor

Författarna har i denna bok gjort en utförlig inventering av svenska bestämmelser på den internationella beskattningsrättens område. Boken är främst avsedd att vara en handbok om internationell beskattning, både för företag och privatpersoner.

Göran Grosskopf—Leif Edvardsson
**INKOMST- OCH FÖRMÖGENHETS-
BESKATTNING I och II**

4 uppl.

Varje del omfattar ca 300 sidor

De båda delarna ger tillsammans en grundläggande redogörelse för och kommentar till reglerna om inkomst- och förmögensbeskattning.

Nils Mattsson
**SVENSK INTERNATIONELL
BESKATTNINGSRÄTT**

8 uppl.

138 sidor

Författaren redogör i denna bok för bl. a. bosättningsfrågor, beskattning av utländsk inkomst och förmögenhet samt för beskattning av utländsk skattskyldig. Författaren beskriver också olika sätt att undvika eller lindra dubbelbeskattning. En stor del av boken ägnas åt dubbelbeskattningsavtalen.

NORSTEDTS

DALA-OFFSET AB, FALUN